СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXV. Ч. 158. Джерзи Сіті, Н. Дж., понеділок, 11. липня, 1927. VOL. XXXV. No. 158. Jersey City, N. J., Monday, July 11. 1927. THREE CENTS

ОГАЙСЬКІ МАЙНЕРИ ВІДКИДАЮТЬ УЛЬТИМАТ ВЛАСТИТЕЛІВ

ДОМАГАЮТЬСЯ СПІЛЬНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ.

КОЛАМБАС, Огайо, 8. липня. — Юнійні вуглеві майнери стейту Огайо відкинули ультимат, предложений їм властителями копалень до приняття перед 15. липня зі загрозою отворення праці без юнії.

Юнія майнерів каже, що властителі в суті річий домагаються від робітників приняти скалю заплати з 1917 року. Сього майнери зробити не можуть. Далі юнія закидує, що властителі хочуть диктувати умови праці без відбуття навіть конференції з представниками робітників та ставлять робітникам свої умови з гори в формі диктату.

Юнія домагається, щоби властителі згодилися на спільну конференцію, на якій можнаби розглянути всі спірні питання. Юнія радить не говорити про самий стейт Огайо, а про цілий так званий центральний округ.

БАНКИРІ НЕ МАЮТЬ ЦІЛИ СТАБІЛІЗУВАТИ ФРАНКА.

ОФІЦІЯЛЬНА ЗАЯВА ПРО БАНКИРСЬКУ КОНФЕРЕНЦІЮ.

НЮ ЙОРК, 8. липня. — З огляду на те, що в ґазетах появилася вістка, що на конференції банкирів Злучених Держав, Анґлії, Франції та Німеччини, що зібралася в Вашинґтоні, мають говорити передовсім про стабілізованне курсу французьких гроший, представник американської ґрупи банкирів видав офіціяльне запереченне сеї вістки. Він каже, що хоча в дечому будуть згадувати питанне франка, та все таки головним питаннем конференції є усталенне курсу гроший і таке инче.

ВЕЛИКИЙ СТРАЙК ҐАЗОЛІНОВИХ СТАЦІЙ В ШИКАҐО.

ПІВТОРА ТИСЯЧІ СТАЦИЙ НА СТРАЙКУ.

ШИКАҐО, 8. липня. — Межи нафтовими компаніями а робітниками, що поводять возами, доставляючими нафту до ґазолінових стацій, прийшло до непорозуміння за заплату робітникам. Візники, які тепер дістають по 175 долярів у місяць, зажадали підвишки 15 долярів у місяць та один тиждень вакацій на рік. Стаційні робітники дістають по 140 долярів у місяць та комісове від проданої оливи, з чого вони мають пересічно від 7 до 10 долярів у місяць; вони домагаються підвишки 10 долярів у тиждень.

Коли підприємства відкинули домагання робітників, робітники вийшли на страйк, а підприємства замкнули ґазолінові стації, яких у сій околиці є коло півтора тисячі. З огляду на те, що автомобіль став уже одним з головних перевозових средств, се замкненне стацій відобється на яких пів міліона автомобілістів та півтора міліона людий.

ЖИДИ ВДОВОЛЕНІ ВІДКЛИКОМ ФОРДА.

НАЗИВАЮТЬ СЕЙ ВІДКЛИК МУЖЕСЬКИМ КРОКОМ.

НЮ ЙОРК, 8. липня. — Жидівські провідники відкликуються з великим признаннєм для автомобілевого фабриканта Форда за його відклик протижидівської політики.

Сапіро, шикаґовський адвокат з Шикаґо, котрий позивав Форда за міліон долярів відшкодовання за образу чести й псуттє бизнесу, каже, що супроти відклику Форда він відай скоро полагодить свій процес з Фордом мирною дорогою.

ВІДКРИЛИ ЖОРСТОКИЙ ЗЛОЧИН, ПОПОВНЕНИЙ ПІДЧАС ВИЛИВУ МІСІСІПІ.

ЖІНКА И Й ЛЮБОВНИК ПРИЗНАЮТЬСЯ ДО ДИКОГО ВБИЙСТВА МУЖА.

ФРЕНКЛИН, Луісіяна, 8. липня. — Дня 1. липня пропав з Морґан Сити Джеймс Лебеф, менаджер підприємства Луісіяна Ютилитіс Корпорейшен. Всякі пошукування за пропавшим були безуспішні. Припускали, що він мусів потонути підчас повені ріки Місісіпі. Аж оногді два мущини, пливучи рікою, зачепили дном лодки об якийсь предмет, лежачий в намулі в ріці. Освітливши предмет ручною лямпкою, вони побачили тіло людини, видимо погибшої з чужої руки. В трупі пізнали пропавшого Лебефа.

Підозріннє за вбийство зверкулося сейчас на д-ра Дреґера, одного з найвизначнійших і найбогатших лікарів південної Луісіяни, бо чутки ходили про його любовні зносини з женою вбитого. Кромі сього, на тілі вбитого були нарізи, які міг зробити тільки лікар. В четвер д-ра Дреґера арештовано, але він перечив усему. Арештовано теж паню Лебеф.

Остаточно по довгих допитах обоє призналися, що вони придумали плян згладити Лебефа зі світа, вивабили його на їзду лодкою по зібраних водах Місісіпі, де його, на очах обоїх заговірників, нанятий ними робітник убив вистрілом з рушниці, а опісля ще й попоров ножем, щоби труп у воді не здувся й не виплив на поверхню води. Вони обчепили тіло тягарами й кинули в воду, певні, що ріка вкриє його намулом.

Поліція арештувала теж вбийника Бідела, але сей не дає на запити найменчої відповіди.

1 АВТОМОБІЛЬ НА 5 ОСІБ.

ВАШИНҐТОН, 7. липня. — Департамент торговлі перевів перепись автомобілів у Злучених Держав, з якої показалося, що в Злучених Державах припадає 1 автомобіль на кождих 5 осіб, тоді як у решті світа припадає 1 автомобіль на 65 осіб. Америка достарчає 95 процентів усіх автомобілів, уживаних до перево[з]у осіб і товарів.

ЛІҐА НАЦІЙ БЕЗ КИТАЙСЬКОГО ПРЕДСТАВНИКА.

ЖЕНЕВА, 7. липня. — Чао Шін Чу, який репрезентував в Раді Ліґи Націй пекінське правительство, заявив секретареви Ліґи Дрімондови, що він вертає до Китаю і хоче мати вільну руку. Кажуть, що він піде на службу правительству в Нанкінґ. В той спосіб Китай остав в Ліґзі без свого представника.

ПОСВЯТИВ ЖИТТЯ ЗА СОБАКУ.

ОСИНИНҐ, Ню Йорк, 7. липня. — Вилием Вилиемс, 32-літний мешканець сього міста, згинув під колесами молочного поїзду підприємства Ню Йорк Сентрел. Слідство, розведене поліцією над обставинами смерти, виказало, що покійний пігнався за своєю собакою, що вийшла на зелізничий тор і сіла собі межи шинами. Собака зійшла з тору, але Вилиемс не мав уже часу втекти; поїзд переїхав його на смерть.

З нагоди його смерти виявилося, що він від якогось часу був в страшному нервовому стані. Кілька днів тому він стратив дитину, а відтак в його хаті вибух огонь і він стратив богато хатної обстанови.

Його смерть бачила його жінка.

ЗАРОБОК ВІННІПЕҐУ З ЛІКЕРІВ.

Місто Вінніпеґ дістало 24. червня від правительства провінції свою пайку доходу з торговлі лікерами за рік, що скінчився 30. квітня 1927. Ся пайка виносить $227,000. Минувшого року місто дістало $218,000.

ТЮРМА І БАТОГИ ДЛЯ МЕЛЬНИЧУКА.

Дістріктовий суддя Рос в Йорктоні, Саск., засудив Дмитра Мельничука з Тідор на 22 і чверть року тюрми та 20 батогів за цілий ряд розбоїв і крадіжей. Мельничук признався до провини і тому процес був короткий. Одиноке його оправдання було, що до злочинів приневолив його инший чоловік, за котрим і шукають. Ліста крадених предметів, яку відчитано в суді, виглядала на інвентар департаментового стору. Напади і крадіжі були в Тідор, Бюкенан, Спрінґсайд, Прісвил та Інсінґер. За звичайні вломи і крадіжі, а таких було 8, Мельничук дістав по два роки, за два рабунки з побиттям обрабованих дістав по три роки і по 10 батогів, за перепону на зелізній дорозі дістав три місяці. Мельничук є ще молодий чоловік, що якраз приготовлявся до весілля. Деякі з шовків, котрі він украв, перероблено на сукні для його вибраної, та мабуть вже не судженої.

ДОЛЯ ВІДКРИВЦЯ ЗОЛОТА.

Недавно помер майже в нужді в Лондоні один з найщасливіших відкривців золота і плятини в Австралії. Після життя, повного пригод, праці і щастя, він мусів двічі продати відкриті ним території, не маючи грошей на їх експльоатацію. За одну одержав 120 фунтів, за другу 4,000 долярів. Ті, що відкупили від нього найдені ним золоті смуги. стали міліонерами і зробили багачами ще сотки инших людей.

МОЗОК У ДОЛЯРАХ.

Нема такої вартости, яку в Америці не вміли би перекласти на мову цифр: від поцілунку зрадливої жінки аж до мізку найбільшого її ґенія Едісона. Тому американський письменник Ґ. С. Бріян в останній своїй книжці „Едісон і його твори" обчислив торговельну вартість його мізку. А обчислив просто: капітали вкладені у його винаходи. Отже кіно 1250 міл. дол., телефон міліярд долярів, електричні залізниці 6.500 міл. дол., течія електрична і світло 5 міліярдів, фоноґраф 105 міліонів динамо-машини та мотори 100 міліонів, телеґраф 350 міл. дол., бездротний телеґраф 15 міліонів — разом 15.599 міліонів долярів. Найдорожчий сучасний мозок!

ЧИ ВІРИТЕ У ФЕТИШ?

Навіть релігійні люди і зовсім невіруючі вряди-годи вірять у таємну силу, звязану з якимсь мертвим предметом. Для них і для скептиків які хитають іронічно головою над усіма чудесами світа, переписуємо таку цікаву історію з англійського „Психічного журналу". Коли соціольоґ др. Лє Бон підготовлявся до свого великого твору про індійську цивілізацію, вибрався він у довшу подорож до Індії і там розмовляв з численними індійськими священиками. З подорожі привіз він силу дорогоцінностей і робив дарунки своїм другам. Одного дня він відвідав свого приятеля, посла Карно і подарував йому статуетку якогось індійського божества, майстерно зроблену. Лє Бон оповів приятелеві, що з нею звязана леґенда, а саме: індійські священики впевняли його, що неодин власник цієї статуетки ставав коронованою особою і кінчав трагічно. Посол Карно засміявся; „То я не маю чого лякатись!" Лє Бон відповів: „Саме тому, що з тобою це так важко, доказ про силу цього фетиша буде тим цікавіший". Кілька місяців пізніше політична кріза у Франції скинула тодішнього президента Ґреві. Становище було складне. Після довгих дискусій протилежні партії та ворогуючі напрямки погодились на вибір президента, який навіть не був кандидатом на це становище. Ним був скромний посол Саді Карно, власник фетиша. А в р. 1894 р., коли він виїхав в урядовій справі до Ліону, там згинув з рук анархіста. Хто не вірить у фетиші, мусить сказати, що в людськім житті обставини збігаються інколи з дивною послідовністю!

ЮВИЛЕЙ ОДНОЇ ДАЛЕКОСЯЖНОЇ ДУМКИ.

Минулого місяця святкували Німці в Кельні 50-літний ювилей засновин Райфайзенівських спілок. Слово „Райфайзен" стало нині вже технічним терміном і затерло спомин про людину; його вживають у буденній розмові арґентинські селяни, наші чи надволжські, бо воно є ідеєю самопомочі. Та хто з нас знає, що Райфайзен був сином рейнського селянина і мав намір стати високим військовим. У 17-ім році життя вступив до артилерії і був би зробив у війську велику карієру, якби не поважна недуга очей, яка примусила його покинути армію. Він став бурмистром малого містечка Ваєрбуш і майже випадок зродив його ідею, яка нині стала всесвітньою. Страшний неврожай у 1846 р., який довів до нужди місцевих селян, піддав йому думку зробити селянську спілку, спроваджувати збіже просто від великих продуцентів і випікати самому хліб. Таким робом хліб став на половину дешевший. Відтак основана ним селянська каса давала безпроцентові малі позички бідним селянам. За прикладом одного села пішли сусідні, а в р. 1877. основано загальний союз німецьких Райфайзенівських спілок, якими Райфайзен сам завідував.

РОКОВИНИ ОДНОЇ МАШИНИ.

Минулого місяця святкували в Англії 100-ліття роковин смерти винахідника ткацької машини, Саміла Кромптона. У Болтоні зібралися представники 15 країн, щоби звеличати людину, яка своїм винаходом посунула промисл уперед велитенськими кроками. Кромптона як 5-літнього круглого сироту віддали до великої фабрики, щоби заробляв на себе ткацтвом. Там навчився він цього ремесла змалку і змалку мріяв про будову машини, над якою працював пізніще 5 літ, віддаючи кождий зароблений сотик на її зорудування. Кромптон не був бизнесменом і не вмів використати свого дохідного винаходу. Його все майно, меблі, продали після смерти за 15 фунтів, а така сума не вистарчила навіть усім полишеним ним вірителям.

ГРАДОВА ТУЧА.

Дня 13-го червня над селами Бутином, Ридомлем, Звинячею й Залісцями, кремінецького повіту, показалася страшна градова хмара. Тисячу гектарів засівів вибито до щенту. В Залісцях впало дві ледяних криги — одна забила корову, а друга пробила покрівлю й стелю селянської хати. Було кілька випадків ранень градом. Шкоди зроблено до 1 міліона зол.

УКРАЇНЕЦЬ ПЕРЕЙШОВ НА ЖИДІВСЬКУ ВІРУ.

На жидівську віру, як доносить „Морґен", перейшов Українець, студ. Данило Федух, родом з Рудеччини. Покинув жінку й поїхав до Варшави, де й дістав посаду в якогось жидівського фабриканта.

ЖЕНЕВСЬКА КРІЗА ПРИБИРАЄ ОСТРІ ФОРМИ

ЖЕНЕВА, 8. липня. — В понеділок відбудеться пленарне засіданє делеґатів на морську конференцію. На тім засіданню надіються повного розбиття конференції. Вносити це можна з заяв, які подав репортерам адмірал англійської фльоти В. Бріджмен, який піддав острій критиці становище Америки. Він заявив, що американська програма стремить до цего, щоби задержати кружляки великого типу, а це значить, що Америка готується до якоїсь офензиви, коли Англія думає тільки про оборону і погоджується на кружляки і міненосці малого типу. А домагається більшого їх числа тільки з огляду на свої розлогі кольонії як рівнож і через те, що довіз живности до Анґлії залежить від фльоти. А сама Анґлія виживити себе не в силі.

На загал твердять, що колиб навіть прийшло до якогось компромісу, то з тої конференції добра не буде. Напруженне між Анґлією а Америкою буде зростати. Анґлія задержить під кождим оглядом свою владу на мори. Америка їй не дорівнає, бо Конґрес не дасть грошей потрібних на розбудову великої фльоти, а рівнож і сам президент Кулидж буде проти нових так великих тягарів. Колиб навіть Америка мала на папері можність побудувати стільки само кораблів що й Анґлія, вона їх всетаки не побудує. Один вихід був тільки цей, щоби зменшити фльоту до тої тонажі, яку пропонувала Америка на самім початку. На це одначе Англія не піде.

ТРИБУНАЛ ПРАЦІ РОЗПОЧАВ СВОЮ РОБОТУ.

ЗІЙШЛИСЯ ПЕРШИЙ РАЗ НА НАРАДИ. — РОБІТНИКИ І КАПІТАЛІСТИ ЖДУТЬ З ВЕЛИКИМ ЗАЦІКАВЛЕННЄМ ПЕРШОГО РІШЕННЯ.

РИМ, 8. липня. — Перед кількома місяцями заведено в Італії з рамени уряду фашистів Трибунал Праці, який має вирішувати всі спори, які зайдуть між робітниками а працедавцями, себто капіталістами. Якраз тепер трафилася нагода вирішити спір, який зайшов між федерацією землевласників і федерацією робітників, які чистять рижові поля. Землевласники не хотіли відновити старого контракту і хотіли знижити заробітню платню робітникам по тій причині, що вартість ліри впала. Всі заходи Трибуналу Праці довести до якогось порозуміння між обома сторонами були безуспішні. По тій причині Трибунал буде мусів видати рішенне, якому обі сторони будуть мусіли піддатися. Ціла Італія дуже зацікавлена, як саме це рішенне випаде.

ПЕРШИЙ ОБІД НА АЕРОПЛЯНІ.

ПАРИЖ, 8. липня. — Перший раз в історії летництва давали в аеропляні гостям обід як в якій реставрації. Отсей новий аероплян побудовано в Парижи і саме сегодня взнісся він в гору і кружляв через годину над Парижем. В люксусово урядженім аеропляні сиділи собі гості, яких 5 осіб і заїдали смачно всякі присмаки, пили вино і курили. Кужуть, що обід виглядав так само як би їли в реставраційнім залізничім вагоні.

На першім обіді у воздусі були представники правительства і летничих компаній.

ПРОТИ ІНТЕРВЕНЦІЇ.

ДР. ЧАО ЧУ ВУ, МІНІСТЕР ЗАГРАНИЧНИХ СПРАВ В НАНКІНҐ ВИСТУПАЄ ПРОТИ ВИСАДЖУВАННЯ ЧУЖИНЕЦЬКИХ ВІЙСК НА КИТАЙСЬКУ ЗЕМЛЮ.

ПЕКИН, 8. липня. — Доносять з Шантунґ, що ґовернор провінції ґенерал Ченг Тсунг Ченг розбив наступаючу полудневу армію та що північна армія наступає на всіх позиціях. Разом з тим подають, що Японія висадила на беріґ 500 нових жовнірів, а рівнож Анґлія побільшує свою залогу в Китаю о 2000 жовнірів. Рівнож і командант американської фльоти Виліємс мав зарядити виладуванне на сушу нових 500 американських моряків. Все те змусило міністра заграничних справ д-ра Чао Чу Ву, що урядує в Нанкінґ, вислати до чужинецьких посольств ноту, в якій він протестує проти виладовування чужинецького війска на китайську землю та вмішування чужинців у внутрішні справи Китаю.

ЛЕВИН БУДЕ ВЕРТАТИ ЧЕРЕЗ АЗОРИ.

ПАРИЖ, 8. липня. — Чарлз Левин рішений вертати до Америки на своїм аеропляні Колюмбія з з французьким летуном Морісом Друен. Оба вони летіли з Парижа до Лондону, а Чеймберлин показував Друен, як найкраще кермувати машиною. Назад вертав вже сам Друен з Левином. Друен заявив, що кермувати Колюмбією дуже легко.

Левин і Друен зачеркують тепер дорогу до повороту і рішилися вибрати довшу дорогу через Азори, бо там нема так сильних вітрів як на півночі.

КАЖУТЬ, ЩО БЕРД НЕ ДОЛЕТІВ ДО ПАРИЖА.

ПАРИЖ, 8. липня. — Провінціональний часопис „Люе Еклєр" віднісся до публики з зазивом, щоби подавали інформації про те, де і коли чули чи бачили як летів Берд над французькою землею. Всі зізнання мусять бути потверджені двома свідками, які те саме бачили чи завважили. З численних письм виходить, що Берд не був над Парижем, але блукав в околиці, віддаленій на яких 80 миль від Парижа. Зізнання ті викликали велике зацікавленне серед публики. З них можна начеркнути мапу цілої блуканини.

ТЕПЕР ПРИЙМАЄТЬСЯ ЧЛЕНІВ БЕЗ ВСТУПНОГО

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.		ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сити і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

РОЗДУМУВАННЯ В ЛІТНЮ ПОРУ

Вже так воно звичайно буває, що літом притихає дуже часто організаційна праця. Це до певної міри річ природна, бо в тій порі старається кождий визискати вільну від праці хвилину на відпочинок. Кождий думає про себе і свою родину.

Та якраз те, що людина думає про себе і родину, повинно звернути увагу на нещасливі літні випадки. Бо якраз в літі людина найбільш наражена на нещасте, власне якраз тоді, коли вона думає, що відпочиває, коли купається в ріці, чи вигрівається на сонці, чи коли пе холодну воду для охолоди. Якраз в літі, коли автомобілевий рух так дуже оживлений, коли кождої неділі чи свята десятки тисяч втікає автомобілями з міста на свіжий воздух, маємо найбільше нещасть. В той час повно нещасть по собвеях і залізницях, бо всюди переповнення і стиск. Якраз в літі наражені ще й діти на найбільші небезпеки і в літі їх найбільше гине. Це виказує щорічна статистика і це якраз повинно тепер літньою порою наклонити дбайливих родичів до забезпечення їх дітей в У. Н. Союзі. В першу чергу повинні це зробити самі старі члени Союза, ті, що вже свідомі того, яким добром є для них добродійство в У. Н. Союзі. Вони повинні це зробити для свого власного добра, а заразом повинні наклонити ще й других до того кроку. А літом є нагода до цего. Одні других видають, одні з другими стрічаються на пікніках і прогульках і балакають годинами про всячину. Чомуж не заговорити про обезпечення в Союзі? Чому не заговорити про те, що є добродійством для одиниці і для нашої іміграції?

Бо належати до У. Н. Союза є сегодня не тільки добродійством, але й особлившою честю. На У. Н. Союз глядить з пошаною і признанням не тільки наша іміграція, але і наш рідний край. Бо хтож другий як не У. Н. Союз докладає стільки труду що до цего, щоби допомогти визволенню нашого рідного народа. Хто другий веде тут в Америці таку безпощадну боротьбу зі всіми ворогами українського народу, як не У. Н. Союз, хто складає ті тисячні жертви на край, як не члени У. Н. Союза, хто другий дбає так про будучність наших дітей, як не У. Н. Союз, що береться вже до Сиротинця для сиріт і захисту для старців. Хто, як не У. Н. Союз стоїть на сторожі наших національних прав, боронить їх перед чужими і перед тими своїми, що хочуть звести наш нарід на невластиву дорогу.

Над тим всім вартує в літню пору застановитися і поширити пропаганду за придбанням нових членів. Це повинні зробити всі наші члени в своїм власнім інтересі і в інтересі загально-народнім.

ЧИ ІНШОЇ ЖУРИ ВИ ВЖЕ НЕ МАЄТЕ?

(Оригінальна стаття для „Свободи" в справі „делегації").

I.

Нас тут в Празі дуже здивувала полеміка, яку ведуть декотрі наші американські земляки в „Свободі" на тему: Чи треба висилати делегацію на Радянську Україну — чи ні? Нам просто дивне то стає, як можна виступати з таким питанням і то власне тепер, коли наш народ у Західній Україні, під Польщею попадає в чимраз скрутнійше положення а польський утиск чимраз більше болючо дається йому відчувати?!

Так і насувається під перо знана німецька фраза: „Andere Schmerzen haben Sie nicht?" — або по нашому: **„Чи вже у вас нема ніяких інших болів, ніякої іншої жури?"**

Впрочім вже і в „Свободі" висказав п. Павло Дурбак своє здивовання, що в дискусії над тою справою подибуємо якісь зовсім нові імена, котрі якось ніколи не виступали на сторінках сеї газети, хоч там говорилося вже про богато всіляких важних справ.

Аж тепер щось приступило до тих добродіїв і вони взялися дуже енергічно доводити, що треба би конче поїхати на Радянську Україну, та що кошта подорожи можна легко покрити невеличким додатком до членських вкладок, які платять члени „Українського Народного Союза".

Дивує однакож нас дуже, чому ті прихильники такої прогульки на чужі кошти не додумалися до того, що і на важнійші, більше пекучі цілі можби призбирати значні суми через такий надзвичайний додаток до вкладки у висоті 10 до 20 центів місячно?

Цікавить їх дуже, як там виглядає на Радянській Україні (не на Україні — бо Україна — се також і Ужгород і Ковель і Чернівці), хоч мабуть їм і не в голові організувати там якийсь революційний рух проти дурноватого большевицького режіму (котрий впрочім має і свої добрі сторони) і хоч знають аж надто добре, що передовсім треба би всіми силами допомогти до визволення Західної України зпід ляцького канчука та визиску. Гі як з всього видно — то тої делегації домагаються таки родовиті Галичани, котрих серце повинно кровавитися передовсім на згадку про долю своїх найближчих рідних, проживаючих у польському рабстві!

Щож їх властиво пре так дуже до вислання такої делегації, що до котрої членів кождий собі потихо думає „отъ нихъ же первымъ быль-бымъ азъ"?

Чи й справді цікавість, як то властиво виглядає зблизька те большевицьке „благоустройство", і як там властиво „благоденствують" наші братя на своїй не своїй землі під необмеженою нічим командою нових царів з московського Кремля?

Отже цікавість ту можна заспокоїти далеко дешевше через точне студіювання часописей і то самих таки радянських, комуністичних (бо інших там видавати „запрещается"!) як і виходячих заграницею — так російських, як і українських, стоячих на протибольшевицьких основах.

Бо хотя і як большевики придусили на завойованій ними Великій Україні всяку самостійну думку — то всеж і з їх власних часописей продирається поволи — помимо їх волі — правда на верх. І так бачимо на приклад, що шкільництво народне — дарма що українське — стоїть дуже низько, бо учителі голодують, а в зимі нема засобів огрівати шкільних будинків, бачимо, що сільська молодь деморалізується та що росте і поширяється хуліганство, бо народ запивається урядовою водкою „риковкою", що селянин дістає за свої земні плоди дуже низьку ціну, а мусить платити за фабричні вироби ціни горендально високі, що той-же селянин не має достаточного числа коней і худоби для оброблювання своєї землі, що коли він доробиться тяжкими трудами якого-такого майна — то його оголошують „куркулем" і забирають в нього право голосовання і вибору, що на декотрих забраних від панів землях насаджують жидівські кольонії а нашим „дядькам" кажуть еміґрувати на Сибір і таке инше, і таке инше — цікаве, але і страшне заразом.

Всьо то зможете при належитій увазі вичитати вже з самих большевицьких видавництв — хотяж не можете жадати, щоби ваші американські видавництва большевицькі се для вас передрукували. Вони — більші папи як сам папа і вони вам наводять з большевицької преси европейське лише се, що вам зможе припасти до вподоби. Про факти сумні — вони мовчать. І так — чи помістили ваші американсько-большевицькі часописи звістку про тих **двайцятьшістьох** большевицьких хуліганів, що по черзі знасилували **одну дівчину**? Ні! Про такі гарні ілюстрації до большевицького устрою вони мовчать, як і уникають таких большевицьких любих родинних слів, як **„сельбуди"**, бо знають, що наші люди в Галичині держать у будах **собак** а не людий!

І тому треба би студіювати передовсім ті ріжні „Вісти", „Комуніста" і другі часописи, що виходять на самій таки Радянській Україні і тоді довідаєтесь не про одно й таке, що вам ніколи навіть і в сні не приснилось, щоби воно було можливе!

Читаючи ті часописи впаде вам між иншим в око, що на всіх комуністичних організаційних зборах, конгресах і т. и. западають ухвали все одноголосно. І старшин своїх вибирають все одноголосно. Як же се можливе при звичайнім порядку річи, чиж є можливе, щоби між сотками зібраних не знайшлося бодай кількох, що мали-б иншу думку?

Така проява мусить позістати і для західного Европейця і для Американця просто незрозумілою!

Але хто знає відносини в большевії — той зрозуміє еще і не такі чудасії!

Се-ж нічого иншого як лиш нечуванний **терор** та насильство над свобідною думкою співгорожан.

Голосують одностайно так, яка є воля комуністичних калфів, бо ніхто не хоче наразитися їм та попасти через се в „ГПУ", то є в „чеку", тай ще помандрувати в „не столь отдальонния места" або таки й „под стенку".

І як могла би людина, що роками живе серед республиканських свобід в Америці, погодитися з таким нарушуванем людської совісти?!

А се факти преціж загально знані і не потреба аж висилати „делегації" (!) до большевії, щоби про них довідатися.

Коли-ж кому не вистарчають самі большевицькі часописи — то най возьме до рук і протибольшевицькі — як ось на приклад виходячий в Берліні російський „Руль" (керму).

Возьмім навіть на увагу, що через ворожий настрій такий „Руль" багато переборщує і тому відкиньмо 50 або хочби і 75 процентів з того, що він наводить про большевицькі порядки — яко неправдиве і пересадне — пріч. Але все ще лишиться 25 процентів такого, що вистане вповні на цілковите осудження большевицької системи.

Головна хиба большевицького устрою — се **знесение демократії**, знесенне засади, що всі мають рівні права і всі є рівні перед правом. Під большевицьким панованием нема навіть тільки рівности перед правом, що було за царської Росії, бо повні права — мають лише члени партії большевицької.

Дуже се вправді гарно виглядає на перший погляд, що прав виборчих не має той, хто держить наймитів, так, що з сеї причини і богатші селяни, звані згідно „куркулями" не мають права голосовання.— Але коли користування наемним трудом є в очах большевиків чимсь злим, то чомуж не завели в часі десятилітнього свого панования **соціялістичного ладу**, що були на початку з таким гуком і фуком обіцяли?! Але їхні старання в тім напрямі абсолютно до нічого не довели в виду чого, як можна робити відповідальними за теперішний суспільний стан поодиноких людей і позбавляти їх права рівности перед законом?

Сказав би хто: но — бо бачите богатші можуть використувати свою економічну перевагу і впливати некорисно, терором на зависимих від них робітників. Коли і справді заходила би така небезпека, то чи богатші і без особистого права голосовання не могли би використувати своєї економічної переваги? Чи господар затрудняючий нпр. десять наймитів не міг би їм приказати: Голосуйте так а так, бо инакше прожену вас від себе? Значить — він сам не голосував би, але за те десять инших людий голосувало би так, як він прикаже. А контролювати — як вони голосували — дуже легко, бо большевики завели **явне голосовання**, щоби тим легше їм було виконувати терор!

Се, за що ми в Галичині через двайцять літ боролися і таки тепер понесли, то є: **загальне, тайне, для всіх рівне право голосовання** — се власне **большевики знесли** і завели незагальне, явне та нерівне право голосовання! На тім власне опирала польська шляхта через майже пів століття своє панованне над нами — еще і за конституційної Австрії — на тім самім опирають тепер шановні большевики своє панованне над нашими братами на Великій Україні.

Колиж іде о се, щоби не було терору з боку богатших — то є проста рада: передовсім гострі законні постанови проти всякого терору, друге — тайне голосовання а третє — політичне освідомлення робучих, бідніших клас людности. Так діється всюди в культурнім світі — лише що большевики хотять уходити за якихсь оберкультурних та за дуже ориґінальних. Доперва вони, що навіть по людськи їсти не уміють (їх дипльомати аж в Европі сего учаться!) — вони доперва навчать „Гнилий Запад" як то мають виглядати вибори, очивидно такі — щоби обезпечували усе лиш їм виборчу побіду.

Тай в загалі в цілім большевизмі аж кишить від всякого дітвацтва і було би се всьо радше смішне, коби не було рівночасно далеко більше сумне та трагічне: бож тим великим дітям попалися і тюрми і кріси та гармати і шибениці в руки...

Іван Наконечний.

В. Будзиновський.

ПЯТЕ КОЛЕСО.

ІСТОРИЧНА ПОВІСТЬ.

(47)

— Я того причепився до Решида, разом з ним заліз на галеру Ашіка і щасливо зійшовся з тобою на твоїм власнім, хоч дуже непевнім і зрадливім ґрунті, щоби тебе забрати з собою. Залиши промисел ушкалам, бо ти тепер потрібний на Запорожу.

— Колиж бо я ще хочу жити! — Бурлай відповів.

Богдан глянув здивований на свого приятеля, котрий, кажучи се, сміявся.

— На Запорожу хто настає на твоє життє?, — Богдан спитав. — Маєш там такого ворога? Я гадав, що між козаками Бурлай не має ніяких ворогів.

— На Запорожу маю непримиримого ворога. Той, що там настає на моє життє, не хто инший, як сама смерть. Вона, та смерть мій лютий ворог. То перед нею я втік на море. Через неї я став ушкалом.

— То твій теперішний промисел на мори менше небезпечний ніж козачий хліб на кони, або й на власних ногах? Я гадаю, що є навпаки. Ненаситне море проковтнуло нашого товариства о много більше, як всі найкривавійші війни, там де під ногами твердий ґрунт. Коли твій кінь впаде, то ти вилізеш з під него і сідаєш на другого, або беш далі власними ногами. Як судно пірне, то з ним іде на дно моря ціле товариство.

— Так воно буває, але як з ким. Зі мною ні. У мене навпаки.

— Поки ти жвавий і цілий, не можеш сего знати.

— Отже я знаю. Добре знаю. Сказала мені ворожка. Ворожила мені, що мене смерть скосить на кони. Знаю, що мені від такої смерти не втечи. Але нащо пхатися під косу куми костомахи вже тоді, коли чоловікові ще хочеться жити? Щоби ту мою смерть відсунути аж на кінець мого життя, подай Господи, як найдовшого, я по тій ворожбі на коня ні раз не сів. А щоби коли не скортіло, та щоби товариші не всилували, я зараз продав всі свої коні. А що люблю промишляти і спокійно на однім місци всидіти не годен, я зібрав товариство, придбав чайки і пустився на море підскубувати бусурмена. Я допевнився, що ворожка правду казала; що я хиба лиш на кони вмру. Кілько то моїх товаришів ушкалів уже риби поїли, а я все ще живий і здоровий. Живу, бо вмру тільки на кони, а на чайці ні на каторзі коня нема.

— В промислі ушкала є ще инші небезпеки. Деякі гірші, ніж смерть. Можуть тебе полонити. Тоді тебе прикували би до лавки і до гребок. Я волів би згинути від кулі, ніж до смерти сидіти прикований до лавки каторги. Як би, не дай Боже, з тобою таке сталося, то ти таки вмер би не на кони, а на воді. Саме тому, що на каторзі прикують до смерти. Як вмреш, кинуть у воду. Також кинуть у воду живого, як так занедужає, або так постаріється, що вже не годен гребти.

— Отже я на каторзі не тільки від кулі не згину, але й не спіймають мене вороги, щоби прикувати до лавки. Саме тому, що тоді я мусів би вмерти на воді, а я мушу вмерти і вмру на кони. Так сказала ворожка, котра ще ніколи нікому зле не виворожила. Кажу тобі, на Запорожє не хочу вертати, щоби заскоро не вмерти.

— То не сідай на коня. Можеш на ослі, — Богдан зажартував.

— Коби се була Італія, то можна би. Але козака на ослі ніхто не бачив. Гарнеб то військо було, на ослах! То була би не кіннота, а ослота... Але жарти на бік. Ладиться що?

Ладиться. Ладиться велике повстанне проти Польщі, але не таке, як за Павлюка або за Острянина. Тепер іде широка підготовна робота, щоби розвести військо, зібрати зброю, гроші і підмогу цілої кримської орди. Тепер і на Запорожу будемо мати більше війська і регестрові підуть. Також з Волині і з Галичини допоможе шляхта, поможуть міщани. Хто сам шаблю, хто збрую, хто грішми. Відтам вже чимало людий на Запоріжу. Відтам вже йде збруя, йдуть гроші.

Балакали так більше як годину. Коли Богдан розказав, що вже зроблено, що робиться і що ще гадає зробити, Бурлай сказав:

— Твердо вірю, що тепер буде успіх. Тепер я готов покинути безпечне море, на котрім я до смерти не вмру, та пересістися на коня, на котрім призначено мені вмерти. Але не жаль розпращатися з сим світом, коли знаєш, що з того вийде щось путнє... Що мені зробити з обома галерами? Чейже з собою на Запороже не возьму їх. Хиба челядь розпущу, а галери спалю.

— Які люди на твоїй галері?

— Челядь в більшости з Запорожців. Решта татарські й турецькі ушкали. Є два Ляхи. Ті, що втікли від Ашіка. Вони дуже здивувалися, коли тебе побачили у мене. Каторжники самі Ляхи і Москалі.

— На кафинській галері челядь турецька, — Богдан сказав. — Тільки пару осіб, до осьмеро погибло. Каторжники, очивидно, самі християни. Треба їх випустити... Що зробиш з невільницями?

— Між ними є дві три Українки. Одну ти вже взяв для себе. Инші треба буде випустити. Волошки, Мадярки і Ляшки продам. Тільки як все те помістити на моїй галері? З кафинською не можу показатися в жаднім порті, бо зараз пізнали би, що то судно султана. Зле, як за мало добичі, або як її не ма; зле, як забогато, бо жаль змарнувати. Коби не той Решид, то я знав би, що зробити. З частиною вантажу я поплив би до Стамбула і продав би. Решта кружляла би на здобутій галері. Я до неї вернув би і забрав би решту. Через того Решида не можу.

— Гадаєш, що Решид знає вантаж галери? Пізнав би, що продаваний тобою товар з неї?

— Не те. Тільки Решид знає, що Ашік вже був під Варною. Скаже, що був заговір, та взагалі, що галера була в небезпеці. Коли-ж нині галера не прийде до Стамбула, капудан-паша розішле за нею всю свою фльоту, звістить всі порти. Зачнеться погоня за ушкалом, покищо нікому невідомим. Нам треба квапитися і тої здобутої галери спекатися як найскорше.

— Я дав би тобі таку раду. Твоїм ушкалам ти мусиш дати якусь пайку з добичі. Гадаю, що якусь пайку маєш дати Тугаеви.

— Очивидно. Як би не він, то я не знав би, що такий добрий кусок вийде на море.

— Отже на свою галеру перевантаж тільки твою пайку і пайку Тугая. До своєї пайки возьми передовсім збрую і порох. Також возьми всіх українських каторжників. Твоїх каторжників переведи на галеру здобуту і разом з рештою челяди Ашіка даруй її твоїм неукраїнським ушкалам. Нехай з собою возьмуть свою пайку добичі і нехай віються, куди хочуть та далі промишляють без тебе на свій рахунок. Ми поїдемо під Перекоп. Там відрахуєш Тугаеви його пайку з добичі. Найліпше було би, щоби замість частини золота й срібла, взяв собі твою галеру і неукраїнські невільниці. Що з твого маєтку на галері не дається забрати на Запороже, продай в Перекопі. Все инше, передовсім збрую і гроші заберемо на Запороже. Твої хлопці і українські невільниці нехай роблять з собою що самі схочуть. Як схочуть іти на Запороже, щоби там лишитися, чи може відтам пробратися в свої рідні сторони, то возьмемо їх з собою. Одну невільницю, ту Львівку возьму з собою до Суботова.

— Чого? Вона має кого в тих сторонах?

(Дальше буде).

ЯК БУДУЄМО СИРОТИНЕЦЬ У. Н. СОЮЗА.

272.

Тов. Подільська Січ, в Йонкерс, Н. Й., відділ 8. У. Н. Союза.

До Хв. Комітету Сиротинця-Захисту У. Н. Союза.

Хвальний Заряде:

Члени нашого відділу хотяй не великим числом, всеж таки не можуть остатися по заду в так важному ділі як будова Сиротинця Захисту У. Н. Союза в Америці. На сю ціль засилаємо 24 доляри чеком разом з виказом жертводавців, яких імена просимо оголосити в часописи разом з иншими. Читаємо в Свободі щирі желания успіху Комітетови в його праци для Сиротинця, однак желания не є вистарчаюче коли ми дійсно бажаємо мати Захист для сиріт по членах і для старших немічних членів при У. Н. Союзі. Наші члени стараються щиро працювати в цілі збільшення фонду будови Сиротинця та в недовзі пришлемо до Вас більшу жертву ніж тепер. До членів У. Н. Союза по других відділах У. Н. С. в Америці кличемо: Родимці! Працюймо разом і присилаймо желания до комітету в жертвах, а це прискорить будову, на котру кождий з нас жде. — З належним поважанием, Василь Мандзій, секретар.

273.

Тов. ім. Івана Франка в Ню Кестл, Па., відділ 74. У. Н. Союза.

Хвальний Заряде Сиротинця У. Н. Союза.

Сим подаємо Вам до відома, що члени нашого товариства так заінтересовані справою Сиротинця, що і на хрестинах у товариша Івана Лусогори не забули про складку на Захист для наших українських сиріт, сума жертв виносить 9 долярів а назвиска жертводавців списані на листі. — Остаємо з поважанием. За уряд відділу: Антін Мундзякевич, Йосиф Лубянецький.

274.

Тов. Вільна Україна в Нюарку, Н. Дж., відділ 152. У. Н. Союза.

До Головного Уряду Українського Народного Союза.

Впов. Панове:

Стараймося доказати, що ми культурний народ і дбаймо як инші про наші сироти і старців. Наші члени свідомі так великого діла як будова Сиротинця при Укр. Нар. Союзі: посилають зібрані жертви від членів і з каси товариства $74.50. Берімся спільно до діла, а успіх мусить бути. — З поважанием, Михайло Тушенко, секретар.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

Витинки з газет надіслали: гр. М. Зазуляк, Бронкс, Ню Йорк; гр-а Олена Придун, Ансонія, Конн.

С. Х.-ок, Нюарк. — Відозва прийшла й жде своєї черги. Другі прийшли перед нею а ще не були поміщені.

МІТІНГИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ. Тов. „Запорожська Січ від. 342, повідомляє всіх своїх членів, що піврічний мітінг відбудеться в середу, дня 13-го липня, о годині 7-ій вечером в гали церковній. Обовязком кождого члена бути присутним, бо є важні справи до полагодженя, як: пікніку, котрий має відбутись в неділю, дня 17-го липня. На згаданий пікнік треба вибрати робітників до роботи. Буде також справозданне касове за пів року. Пригадується довгуючим членам, щоби вирівнали свої належитости, бо в противнім разі будуть суспендовані. Члени, котрі зістали суспендовані минувшого місяця, в червни, щоби сего місяця сплатили свій довг, бо будуть виключені з Товариства і У. Н. Союза. — М. Скочинець, предс.; Гр. Машлюх, кас.; І. Маркович, секр.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

БУДУЙМО СИРОТИНЕЦЬ.

Не забирав я голосу в тій справі, думаючи, що може хтось другий подасть ліпшу думку від моєї. Коли не появляється, то я хочу подати думку, яка мені видається найліпшою для зібрання як найбільшого числа прихильників будови Сиротинця У. Н. Союза.

Що така інституція, як Сиротинець є дуже нам потрібна, що її треба виставити як найскорше, про те нема найменчого сумніву. Нам треба братися до викінчення сеї справи, і то не відкладати й не гаючи часу.

Найкраще для сього буде, як Комітет Сиротинця розділить квоту, потрібну для будови Сиротинця, на повіти й міста, та зазначить, кілько який повіт чи місто має зібрати та до якого часу.

Хочу дати тут примір з власного досвіду. В 1922. році Українці міста Вилкс-Баре, в стейті Пенсилвенії, були так огірчені на Сиротинець в Филадельфії, що вони постановили закупити фарму й побудувати власний сиротинець. Вибрали для сеї справи комітет, до котрого війшов також я. Комітетови прийшлося побороввати страшні трудности, головно при закупні фарми, бо один з членів комітету доконче завзявся, що комітет має купити на сиротинець його фарму. Коли більшість комітету сю пропозицію відкинула, тоді він давай справу розбивати. Став він говорити: „У нас богато сиріт нема. Не буде більше як трийцять. Для такого числа то навіть шкода такого заходу. Для них не варта навіть купувати дорогу фарму. От купіть 6-покойовий дім, зараз коло церкви, за яких 5,000 долярів, то його скоро виплатите".

Загал взяв раду до серця. Вибрано комітет наново. До нього я ввійшов знова. Комітет сейчас узявся до роботи інакше. Розрахував на кожду родину 22 доляри. Стали збирати жертви, і за короткий час зложили поверх півтретя тисячі долярів. Купили дім. Якби були люди дому доглядали, та не пускали його в невідповідні руки, то й до нині були Сиротинець, а наші діти не були би в польськім сиротинці.

З того, що наші люди не вміли вдержати свого дому в своїх руках та через свою недбалість свої діти загнали в чужі руки, ще не виходить, що ми не маємо пробувати поставити свій сиротинець при У. Н. Союзі. Справа удержання Сиротинця в своїх руках се вже буде друга справа, якій певно дадуть раду наші люди, яких ми виберемо до заряду сиротинця. Покищо, однак, нам треба придумати спосіб, як зібрати гроші. Се є тепер питання на часі. І я пропоную, щоби се зробити в той спосіб, що Комітет Сиротинця розділює суму, потрібну на Сиротинець, на повіти й міста та назначить, кілько й до якого часу кождий повіт і місцевість має зібрати означену суму. Се є добрий плян, бо я бачив на власні очи, як при помочи сього пляну зібрано потрібну суму гроша.

Іван Бойко,
Вилкс-Баре, Па.

ЧИ ТАК МАЄМО ПОМАГАТИ БУДОВІ СИРОТИНЦЯ?

Дня 2. липня відограно в нас аматорське представлення під проводом гром. І. Годованця з Маганой Сіти на дохід Сиротинця У. Н. Союза.

Можна було припускати, що нарід зійдеться громадою на те цікаве представлення, тимбільше, що дохід призначено на таку благородну і хосенну ціль як Сиротинець. Та було на нім всего по двох членів з 242 і 364 відділів, а чому не прийшли другі члени того не знати. Кажуть, що це тому, що священик не заповів представлення в церкві та що дохід не пішов на церкву. А ще інші говорили, що буде полівський Сиротинець.

Аж сором таке слухати. Чи ми не можемо дійти до якогось порозуміння навіть в такій безпартійній справі як Сиротинець? Щож нас властиво обходить в Америці, як нас не обходить навіть доля наших власних дітей, вож ніхто не знає, яка його жде доля. Мабуть краще, щоб наші люде валялися по пургаваз як малиб мати пристановище в українськім приюті. А на таке виходить. Бо коли ми так будемо дбати про Сиротинець, то нічого з тої роботи не вийде.

Подаю нашу подію до загального відома тому, що не хочу, щоби такий припадок приключився другій громаді. Не хочу, щоби й в нашій громаді щераз таке повторилося. Перша невдача нас від роботи не відстрашить. Ми будемо зачинати другу акцію, бо вважаємо справу Сиротинця за дуже добру і хосенну справу не тільки для У. Н. Союза, але й для цілої нашої іміграції.

В. Загибайло,
Фреквил, Па.

ЧИТАЧ ПРО ДОПИСИ.

З переписки редакції Свободи виджу, що там дописувателі часто побиваються, чому не поміщена їх відозва в нашій газеті. Редакція вже мусіла кілька разів пояснити дописувателям, щоби вони пождали на відповідний час. Редакція певно це не раз буде мусіти давати такі пояснення, бо видно богато людий розуміє, що відозви другим не мають бути поміщені, а тільки їм. Може щось поможе нашим читачам, як я наведу уступ з нюйорського „магазина" Нейшен, котрого редакція недавно помістила заяву М. Сігмана, президента юнії робітників дамської одежі, а відтак написала:

„В додатку до листа пана Сігмана редакція „Де Нейшен" дістала ще дописи з обох таборів кушнірських робітників, від юнії робітників, виробляючих шапки, та від ріжних заінтересованих осіб. Хоча сі дописи є дуже цікаві та важні, „Де Нейшен" має лишень обмежене місце, а поле її широке. Дальших листів про сю справу не можна надрукувати. — Редакція „Де Нейшен".

Таке написала американська газета, і проти неї певно ніхто не буде протестувати. А в нас, видно, гніваються на редакцію, не за те, що редакція не помістила описи, але за те, що вона поміще відозви по одній або по дві, щоби газета не заваляли тільки відозвами, через що декотрий відозві приходиться пождати якийсь час.

Г. Г.

ДО ВІДОМА МІСЦЕВОГО УРЯДУ ВІДДІЛІВ УКР. НАРОД. СОЮЗА В АМЕРИЦІ.

На днях 2-го і 5-го липня 1927 року вислано до 386 існуючих відділів Українського Народного Союза, на адреси секретарів дотичних відділів У. Н. С., від Комітету Сиротинця-Захисту У. Н. С., відповідно до числа членів у відділі слідуючі річи: 3,429 пушок; 4,906 повновластей в англійській і українській мові; 2,780 звітів-друків; 1,158 зворотних коверт; 1,427 книжочок „Сироти"; 1,903 виказів на збирання жертв від не-членів; 711 виказів на збирання жертв від членів У. Н. Союза; 387 великих коверт на сховок всяких друків Сиротинця-Захисту У. Н. Союза і 385 листів до урядників і членів У. Н. Союза в Америці, слідуючого змісту:

Від Комітету Сиротинця-Захисту Українського Народного Союза.

ДО МІСЦЕВОГО УРЯДУ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА В АМЕРИЦІ.

Поважані Родимці Урядники!

В залученню посилаємо Вам до Вашого відділу для відповідного вжитку слідуючі річи: пушки, повновласти, виказ жертв, звіт жертв місцевого уряду, книжочки „Сироти", про що ми заповіли в попереднім циркулярі, який Ви отримали з розметом. З цими річами належить поступити після слідуючих інформацій:

ПОВНОВЛАСТИ.

Для успішнійшого збирання жертв на Сиротинець-Захист У. Н. Союза між членами і не членами нашої організації, як також при всяких нагодах, порадним булоби, щоби кождий відділ назначив відповідне число членів до цеї справи. Скількість членів буде залежати від обставин даного відділу. Так вибраним членам уряд відділу має виповнити повновласти, підписати і прибити печатку відділу. Член, отримуючий повновласть, має також підписатися на своїй повновласти. Повновласть буде доказом, що уповажнений член має право збирати жертви при всякій нагоді. Члени, маючі уповажнення від уряду свого відділу, мають здавати звіт зі своєї діяльности відділовому урядови, а також віддавати йому всі призбирані жертви, які уряд відішле до Головної Канцелярії У. Н. Союза. Уряд відділу є обовязаний подати імена всіх так уповажнених членів Комітетови Сиротинця-Захисту У. Н. Союза для оголошення в Свободі і зарекордування їх імен в історії будови Захисту для Сиріт по членах і замкнених членів нашої організації. Історія будови Сиротинця-Захисту є поважна річ і треба її провадити дуже точно на підставі одержаних інформацій з відділів У. Н. Союза. Тому проситься все точно списувати, що діється у Вашій місцевости і відділі в справі Сиротинця і так списані інформації присилати до Комітету Сиротинця-Захисту У. Н. Союза.

ПУШКИ.

Ці пушки можна роздати кождому уповноважненому членові для збирання жертв. Також можна їх розмістити по ріжних склепах Вашої місцевости, де властитель на це згодиться, щоби в його склепі така пушка була, де покупці могли би зложити свою жертву. Склепар за пушку буде відвічальний перед урядом того відділу, що там пушку умістить. З пушками можна збирати жертви все і всюди: на забавах, мітінгах, вічах, концертах і т. п. В котрій місцевости це є можливим, там відділи повинні би спільно постаратися від місцевого американського уряду о дозвіл на так званий „Тег Дей". Комітет Сиротинця не може о це старатися, бо це залежить від кождої місцевости зосібна. До цих пушок належить збирати лише дрібні жертви; більші жертви треба зазначувати на осібнім виказі жертв, а гроші тримати осібно. Коли пушка вже повна, або треба її отворити і обчислити жертви, має це робити уряд відділу в присутности того, що мав цю пушку під своєю опікою. Отверту знищену пушку належить викинути, а на її місце дати нову. Коли Вам потреба більше пушок, пишіть по них до Комітету Сиротинця-Захисту У. Н. Союза.

ВИКАЗИ ЖЕРТВ.

В залученню посилається Вам двоякі викази жертв, друки. На одних належить виписувати повні імена і назвиска і суму жертви від членів відділу У. Н. Союза, а на других виказах треба виписувати не членів У. Н. Союза. Конечним є на виказах виписувати повні і точні імена жертводавців, аби в сей спосіб оминути неточности й помилки. Не вистарчить написати П. Кобрин, бо П. може бути: Пилип, Петро, Павло, Панько, Прокіп, Пантелеймон і т. д. Імена і назвиска належить виписувати точно і повно так, щоби можна правильно їх імена оголосити в Свободі і записати до рекордів Комітету Сиротинця-Захисту У. Н. Союза на вічну памятку, як фундаторів Захисту.

ЗВІТИ ЖЕРТВ ВІДДІЛУ.

Для точнійшого провадження рекорду жертв з відділами У. Н. Союза проситься кождого часу з жертвами присилати викази жертводавців, звіт і чек чи Моні Ордер. Жертви належить присилати до головної канцелярії У. Н. Союза, як і доси. Ніколи не присилайте грошей-жертв без виказів, а виказів-звіти без грошей. Присилайте все разом і коли це окажеться можливим, присилайте кождого місяця.

ТЕАТРАЛЬНА КНИЖОЧКА „СИРОТИ".

Ця книжочка є надрукована коштом У. Н. Союза для поширення її в Америці між українськими громадами через відділи У. Н. Союза. Легка до відіграння драма на два акти на кождій сцені. Відограти цю драму не вимагає много осіб ані коштів. Історія в сій драмі є з життя наших імігрантів в Америці і як така надається знаменито для агітації У. Н. Союза та Захисту для сиріт і старших членів. Порадним булоб, аби відділи У. Н. Союза в місцевости, де є більше ніж один, або де є лиш один відділ, приготовили цю штуку у відповідним часі і відограли її на дохід Сиротинця-Захисту У. Н. Союза. По більше книжок „Сироти" пишіть до канцелярії Комітету Сиротинця-Захисту У. Н. Союза.

Виготовлене пушок, книжок і ріжних потрібних друків Комітету Сиротинця-Захисту У. Н. Союза коштує чимало праці й гроша, тому то проситься урядників і членів усіх відділів У. Н. Союза в Америці о співпрацю, щоби можна все як слід зробити на користь будови Сиротинця-Захисту У. Н. Союза. Одиниці небогато успіють зробити, але спільно можемо сповнити вчедовзі наші щирі спільні бажання: збудувати могучу інституцію, Сиротинець-Захист при Українськім Народнім Союзі в Америці. Тож до діла, Дорогі Родимці, спільно!

Бажаємо як найкрасшого успіху в праці й остаємо з належним поважанням,

КОМІТЕТ СИРОТИНЦЯ-ЗАХИСТУ У. Н. СОЮЗА:

Михайло Угорчак, предс.; **Анна Стадник**, заст. предс.; **Омелян Ревюк**, секр.; **Семен Ядловський** і **Григорій Пипюк**, члени.

„НАЙ БУДЕ ВИСЛУХАНА Й ДРУГА СТОРОНА".

В Свободі з дня 29. травня сього року найшов я допись о. Льва І. Сембратовича проти нашого громадянина Івана Братуся. Дописуватель заповідає, що він дасть велике спростовання на слова Івана Братуся, але властиво в дописи спростовання фактів не видно. Навіть самий о. Сембратович признає, що громадянин Іван Братусь написав правдиві факти. Він признає, що він справді дістав „бедж" „депюті шериф". Се були найголовнійші факти в дописи гр. Братуся, і їх панотець не заперечив, але потвердив.

Отець Сембратович тільки давав инче пояснення на факти гр. Братуся. Гр. Братусь писав, що двох статутів не повинно бути, а о. Сембратович каже, що два статути потрібні, аби айриський біскуп був ситий, і нарід цілий. Щось ґей та бабуня, що ставила св. Николаєви свічку, і чортови огарок.

Гр. Братусь каже, що хто показує „бедж" полісменський, той страшить людий, а о. Лев Сембратович доказує, що той, хто показує бедж, показує, якби великий гонор він має в американського уряду.

Може справді є десь люди, які думають так, як о. Сембратович, які думають, що кожда церква повинна мати два статути, та що бедж депюті шерифа се доказ великої почести, але я певний, що слова о. Сембратовича переконають дуже мало людий.

При кінці своєї дописи о. Сембратович написав:

„Я ніколи не відкидався від ніякої народної роботи і коли первісний редактор Української Газети захорів і мене видавнича спілка просила перебрати її редаговання, я на це згодився і редагував її після мого найліпшого знання й змоги. А коли „Українська Газета" завісила своє видавництво, це вже не моє діло. Впрочім є це усім загально звісним, що лиш через упадок банку п. Бучка, в якім фонди на видання газети були поміщені, вона мусіла перестати виходити".

Дітройтська громада має зовсім инче пояснення для смерти небіжки „Української Газети". На погляд громади, газета впала не через те, що її гроші були замкнені в банку п. Бучка, але через те, що вона не заступалася за нашим поневоленим народом, що її були чужі інтереси української боротьби за визволення з неволі, а бавилася календарами і таким инчим. Якби газета була виступала відважно в обороні українського народа на кождому поли, економічнім, політичнім, церковнім, а не перемовчувала благорозумно всі пекучі питання, то вона мала „ченс" удержатися.

Петро Лобур,
Дітройт, Миш.

ЧИ ЦАРИЦЯ БУЛА ЛЮБОВНИЦЕЮ МОНАХА РАСПУТІНА?

Вичитав я в одній американській газеті цікаву історію про життя на дворі останнього царя з російського царського роду Романових. Се може заціkaвить і других читачів, бо воно показує життя царів.

Історію сю мала подати донька Распутіна, ославленого московського „святця", який через кілька літ мав великий вплив на царя Миколу Другого, а через нього й на перебіг політичних подій в Росії. Сього Распутіна вбив російський князь Юсупов, котрий відтак викинув тіло до замерзлої ріки Неви. Коли про це довідалася цариця, вона післала своїх двох вірних слуг найти тіло. По довгих шуканнях тіло найдено, привезено замерзлого до царської палати, і тут цариця казала справити йому величавий похорон. Тіло завезено в моторовій карі, закритій перед світом, у приватну царську каплицю, в котрій Распутін мав за життя часто молитися. Покликані сюди царські погребники відморозили тіло вперед, набальсамували, а відтак похоронили його врочисто в каплиці Св. Петра й Павла.

Та ся врочистість для людини, що була відома зі своєї неморальности, обурила навіть „святійший синод", який запротестував проти похоронення Распутіна в такому достойному місці, де ховано досі митрополитів і патріярхів. Зі „святійшим синодом" запротестувала теж рада міністрів і цариця була примушена секретно вибрати тіло Распутіна з каплиці. Його похоронено в парку в Царському Селі, і цариця що дня відвідувала могилу.

Два тижні після смерти Распутіна цариця приказала привезти до царської палати доньку Распутіна. Коли Софія Распутіна прийшла до палати, цариця стала її обнимати і цілювати, запевняючи її, що вона приймає її за свою дочку та зробить принцесою.

На другий день після свого приходу у двір цариця, як оповідає донька Распутіна, сказала: „Я любила твого батька так, як нікого перед тим. Я все думала тільки про твого батька, про свого наддорозчого приятеля. Ми навіть збиралися пібрати на слідуючу весну та виїхати до Риги, де я вже й купила собі на се спеціяльну віллу".

„А що зробите з їх Величеством Царем Миколою?" — спитала мала Софія.

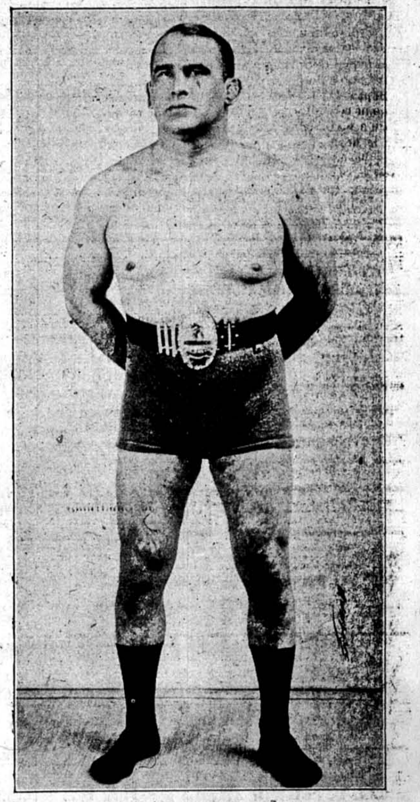
„Та що мабуть я зробити? Покинулаб його. Я його й так ніколи не любила" — відповіла цариця рівнодушно.

Цариця віддала відтак Распутівну до школи вчитися танцювати, співати, тощо, і платила за те по тисячу рублів у місяць. Підчас війни її вислали в Ригу жити в добрах, куплених царицею.

Такі річи оповідала кореспондентови Герстових газет Софія Григорієвна, яка тепер виступає співачкою по великих містах Европи. Коли кореспондент спитав її, чи правда те, що Распутін перед своєю смертю був некоронованим царем російської імперії, вона відповіла, що за останних пять літ до своєї смерти Распутін був фактичним диктатором всеї російської поліції та всего російського духовенства.

В. Гасів.

ПОСЛІДНА БОРБА В БОСТОН.

В пятницю, дня 15-го липня, в Бостоні, відбудеться остання боротьба у Великій Арена Галі. На закриття сезону буде боротись відомий чемпіон Америки Стренґлер Люіс „Душитель". Люіс заробив на боротьбі пятьміліоновий маєток. Будуть боротися й инші пари.

Один стрілець хвалився, що вбив дикого кабана і то так щасливо, що куля рівночасно перейшла через вухо і задню лабу. Слухачі дивувалися, як то можливе. На те пан покликався на свого слугу, якого все брав зі собою на лови.

— Пан — потвердив слуга — стріляли саме в тій хвилі, як кабан чіхався задньою ногою поза вухо.

Коли гості розійшлися, каже слуга до свого пана:

— Прошу пана, на другий раз, як пан оповідатимуть свої ловецькі пригоди, то прошу подумати також і про мене. Я також не дуже вмію брехати. Я ледви що придумав тамту штуку!

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА

за місяць червень 1927 р.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	377.95	141.	19.91
2.	168.80	142.	100.46
3.	75.37	143.	19.93
4.	81.18	144.	57.13
5.	71.23	145.	48.40
6.	27.83	146.	88.32
7.	210.83	147.	326.78
8.	158.73	148.	9.82
9.	124.46	149.	50.32
10.	174.92	150.	24.79
11.	9.72	151.	67.70
12.	115.94	152.	52.34
13.	39.26	153.	21.82
14.	66.80	154.	42.35
15.	40.18	155.	320.74
16.	38.34	156.	89.81
17.	24.82	157.	45.11
18.	119.79	158.	37.36
19.	9.19	159.	65.96
20.	145.84	160.	85.66
21.	53.33	161.	95.35
22.	91.86	162.	50.44
23.	28.68	163.	82.29
24.	129.55	164.	76.02
25.	41.99	165.	102.18
26.	47.03	166.	16.40
27.	36.10	167.	37.96
28.	169.15	168.	131.40
29.	157.93	169.	38.21
30.	68.24	170.	179.66
31.	154.45	171.	44.66
32.	39.00	172.	22.87
33.	51.77	173.	23.45
34.	117.51	174.	32.11
35.	41.58	175.	96.51
36.	83.91	176.	40.66
37.	52.52	177.	72.94
38.	229.07	178.	38.86
30.	102.93	179.	167.25
40.	30.93	180.	7.43
41.	43.92	181.	129.00
42.	94.08	182.	127.46
43.	48.23	183.	107.31
44.	140.62	184.	7.33
45.	180.52	185.	85.24
46.	32.79	186.	65.54
47.	26.32	187.	50.99
48.	40.58	188.	22.94
49.	16.83	189.	33.72
50.	36.45	190.	9.60
51.	53.75	191.	70.31
52.	35.24	102.	58.83
53.	47.15	193.	155.36
54.	13.04	194.	16.86
55.	52.63	195.	35.26
56.	102.12	196.	53.55
57.	99.86	197.	34.47
58.	78.17	198.	55.78
59.	123.79	199.	9.76
60.	16.43	200.	79.68
61.	66.12	201.	54.95
62.	79.79	202.	32.36
63.	251.47	203.	97.45
64.	71.34	204.	72.61
65.	277.07	205.	20.06
66.	107.21	206.	328.47
67.	122.06	207.	45.30
68.	33.12	308.	38.69
69.	93.45	209.	127.62
70.	247.06	210.	39.92
71.	14.76	211.	124.06
72.	55.55	212.	29.85
73.	93.67	213.	294.51
74.	65.79	214.	36.37
75.	83.60	215.	33.00
76.	205.88	216.	44.34
77.	97.94	217.	303.03
78.	149.75	218.	255.21
79.	6.16	219.	49.29
80.	44.86	220.	114.51
81.	123.16	221.	293.78
82.	49.98	222.	23.24
83.	77.10	223.	152.42
84.	16.21	224.	13.81
85.	109.59	225.	31.61
86.	181.17	226.	19.01
87.	108.58	228.	62.85
88.	6.05	228.	44.04
89.	9.54	229.	207.64
90.	206.60	230.	202.03
91.	196.83	231.	55.88
92.	15.49	232.	56.25
93.	32.72	233.	55.25
94.	180.34	234.	128.93
95.	68.81	235.	106.12
96.	152.79	236.	149.76
97.	45.74	237.	164.74
98.	154.16	238.	58.23
99.	152.81	239.	176.68
100.	75.08	240.	15.80
101.	56.85	241.	69.04
102.	283.47	242.	128.55
103.	65.42	243.	102.35
104.	175.53	244.	30.04
105.	141.36	245.	126.74
106.	192.61	246.	34.60
107.	54.25	247.	223.20
108.	102.12	248.	43.29
109.	101.00	249.	31.87
110.	25.27	250.	20.70
111.	39.71	251.	123.36
112.	155.82	252.	49.36
113.	85.82	253.	67.00
114.	54.94	254.	114.78
115.	21.50	255.	63.08
116.	59.71	256.	28.38
117.	71.14	257.	59.63
118.	71.18	258.	28.71
119.	36.56	259.	136.90
120.	141.62	260.	24.90
121.	83.83	261.	25.86
122.	42.70	263.	49.98
123.	89.87	264.	19.07
124.	91.50	265.	40.05
125.	16.09	266.	82.18
126.	81.97	267.	37.90
127.	94.25	268.	50.31
128.	58.87	269.	37.51
129.	28.68	270.	149.34
130.	206.41	271.	35.53
131.	26.15	278.	7.13
132.	122.42	273.	81.57
133.	138.63	274.	135.54
134.	36.36	275.	69.35
135.	105.05	276.	366.57
136.	131.75	277.	63.57
137.	128.63	278.	49.46
138.	44.51	279.	8.38
139.	62.38	280.	98.36
140.	45.69	281.	24.35

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
282.	154.76	333.	91.60
283.	101.46	334.	99.87
284.	24.21	335.	42.41
285.	37.55	336.	139.34
286.	63.07	337.	17.11
287.	15.53	338.	233.50
288.	192.78	339.	60.83
289.	23.11	340.	20.00
290.	51.58	341.	55.83
291.	24.50	342.	155.34
292.	219.63	343.	18.00
293.	25.98	344.	39.75
294.	44.40	345.	96.38
295.	174.33	346.	16.42
296.	206.12	347.	47.54
297.	16.05	348.	15.38
298.	59.35	349.	41.60
299.	51.10	350.	60.76
300.	235.24	351.	37.44
301.	92.21	352.	42.53
302.	7.82	353.	16.25
303.	50.07	354.	32.39
304.	33.33	355.	44.50
305.	69.12	356.	42.39
306.	12.55	357.	33.39
307.	24.58	358.	32.85
308.	95.54	359.	26.24
309.	33.12	360.	25.36
310.	32.22	361.	186.76
311.	16.13	362.	24.13
312.	32.98	363.	111.39
313.	13.81	364.	193.54
314.	10.92	365.	94.67
315.	16.56	366.	11.72
316.	205.67	367.	199.44
317.	96.42	368.	19.35
318.	98.12	369.	156.82
319.	29.16	370.	194.74
320.	73.84	371.	81.11
321.	106.65	379.	57.01
322.	18.41	380.	24.78
323.	62.69	381.	29.16
324.	114.93	384.	89.55
325.	43.33	385.	201.79
326.	140.22	388.	175.52
327.	29.72	392.	15.97
328.	15.26	393.	24.96
329.	15.02	896.	78.83
330.	93.46	400.	43.83
331.	36.52	401.	25.64
332.	57.79		

З місячних вкладок старих родів обезп. $31.155.29

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
25.	8.18	179.	4.88
26.	16.00	195.	6.89
29.	2.59	206.	16.25
31.	8.24	217.	15.68
34.	3.78	221.	5.72
38.	7.11	229.	2.87
56.	4.52	237.	2.45
59.	3.72	242.	3.85
61.	5.00	245.	7.73
64.	2.16	246.	1.00
65.	4.00	247.	3.69
67.	2.68	265.	3.64
84.	1.96	266.	4.73
85.	4.27	276.	11.37
87.	4.26	278.	1.04
90.	3.13	281.	10.67
91.	2.14	284.	1.32
92.	2.04	287.	1.36
94.	7.97	295.	3.30
97.	10.01	301.	1.74
102.	2.27	309.	5.07
105.	4.27	322.	1.60
106.	6.04	323.	3.23
110.	8.58	326.	5.17
112.	1.47	333.	1.89
129.	4.73	338.	1.77
130.	12.90	346.	2.04
131.	1.72	350.	1.35
133.	4.97	357.	7.19
142.	2.16	359.	3.67
143.	2.62	361.	4.34
147.	4.03	366.	5.81
160.	16.20	372.	7.54
167.	1.66	385.	9.02
177.	15.13	388.	5.32

З місячних вкладок нових родів обезп. $ 367.70

Разом від членів	$31,522.99
Процент від бондів	774.88
Процент від моргечів	4,100.95
Сплати моргечів	55,135.00
Сирітські части по бл. п.:	
Татіяна Швець, в. 269	360.00
Сташка Маруник, в. 273	240.00
Гр. Наконечний, в. 295	500.00
Разом	92,633.82

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Михайло Чура, в. 220	200.00
Татіянна Швець, в. 269	500.00
Марія Грицищин, в. 350	500.00
Мих. Війтищин, в. 305	1,000.00
Ст. Деленько, в. 31	1,000.00
Іван Лесияк, в. 136	800.00
Анна Гофран, в. 363	500.00
Сташка Маруняк, в. 273	500.00
Сем. Дмитришин, в. 159	750.00
Анаст. Карнацька, в. 85	500.00
Марія Бушанич, в. 173	1,000.00
Мих. Каштелян, в. 252	500.00
Мих. Проняк, в. 319	1,000.00
Процько Хір, в. 254	1,000.00
Мирон Бісюк, в. 177	1,000.00
Іван Семенків, в. 337	1,000.00
Микола Нишевич, в. 86	1,000.00
Микола Пухаль, в. 22	1,000.00
Яків Тройчук, в. 74	1,000.00
Стефан Починок, в. 98	1,000.00
Войтко Валюсь, в. 51	804.00
Яків Білан, в. 360	1,000.00
Гр. Наконечний, в. 292	1,000.00
Петро Махомета, в. 16	1,000.00

Запомоги з фонду запомогового:

Леон Вах, в. 53	50.00
Лука Тертичний, в. 63	25.00
Павло Теребецький, в. 65	50.00
Іван Диян, в. 72	100.00
Іван Садовський, в. 109	100.00
Онуфрій Литвин, в. 121	50.00
Волод. Каршень, в. 128	25.00
Кат. Новаковська, в. 215	25.00
Микола Духняк, в. 229	50.00
Микола Сушко, в. 230	100.00
Марко Дедейка, в. 283	75.00
Семен Сенюк, в. 288	50.00
Петро Волянський, в. 341	50.00
Василь Завалій, в. 369	50.00

Виплати з фонду сирітського по бл. п.:

Юрій Вітковський, від. 48 (ст.)	185.00
Микола Юрчак, в. 69	140.00
Ол. Ольшанецький, в. 99	260.00
Микола Пішко, в. 254	69.94

Виплати з фонду адміністраційного.

Свобода за орган	3,928.20
Платня гол. уряду	530.00
Податок від реальности	316.40
Кошта подор. гол. предс.	22.00
Оправа книг	6.00
Видатки канцелярійні: почта, експр., тел. і ін.	40.08
Стейт В. Ва. за лайсенс	10.00
Виплати з фонду народного:	
Рідна Школа, Інваліди, Музей, згідно з ухв. річного засідання	600.00
Юрій Андрейко, студ. медицини, стипендія	200.00
Інвестиція готівки в моргечах	14,500.00
Разом	41,161.62

ЗІСТАВЛЕННЄ.

Готівка з кінцем міс. мая остала	417,633.36
Прихід за червень	92,633.82
Разом	510,267.18
Розхід за червень	41,161.62
Готівка з кінцем міс. червня остає	469,105.56

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	469,105.56
Моргечі	795,470.00
Бонди	362.001.23
Реальність	30,869.36
Друкарня	10,000.00
Разом	$1,667,446.15

Стан довжний:

Фонд посмертний	1,132,488.47
„ резервовий	260,258.70
„ запомоговий	48,123.38
„ адміністрац.	34,943.01
„ народний	6,830.51
„ конвенційний	17,326.83
„ сирітський	167,475.25
Разом	$1,667,446.15

Теодор Грицей, гол. предс.
В. Левчик, гол. касієр;
Р. Слободян, г. фін. секр.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

за місяць червень 1927 р.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	23.18	75.	17.80
2.	13.50	76.	27.90
3.	14.75	77.	8.77
4.	2.93	78.	2.95
5.	6.55	80.	5.85
6.	3.40	81.	7.20
7.	31.50	82.	5.20
8.	13.28	83.	11.95
9.	23.40	85.	13.30
10.	4.05	86.	6.75
12.	2.05	87.	15.10
13.	2.95	88.	1.00
14.	1.35	89.	2.25
15.	7.05	90.	31.28
16.	8.10	91.	24.55
18.	9.67	93.	3.83
20.	7.90	94.	13.50
21.	6.10	95.	7.20
22.	17.10	96.	14.40
23.	2.70	97.	5.20
24.	15.80	98.	7.90
25.	1.60	99.	20.70
26.	3.40	100.	5.85
27.	2.70	102.	24.55
28.	23.90	103.	3.85
29.	17.35	104.	21.85
30.	8.35	105.	12.15
31.	24.97	106.	4.30
34.	19.15	107.	5.90
35.	5.40	108.	8.38
36.	50	109.	11.25
38.	22.75	110.	90
39.	6.08	112.	14.65
40.	2.70	113.	6.55
41.	2.50	114.	7.00
42.	8.60	115.	25
43.	2.50	116.	8.55
44.	20.48	118.	3.60
45.	12.60	120.	16.43
46.	50	121.	12.15
47.	5.25	123.	7.20
50.	6.55	124.	14.85
51.	1.60	126.	2.03
52.	75	127.	9.90
53.	4.95	128.	8.10
55.	7.65	130.	7.40
56.	18.90	131.	3.45
57.	7.20	132.	23.40
58.	10.00	133.	8.35
59.	14.25	135.	6.05
61.	5.40	136.	16.65
62.	8.10	137.	18.23
63.	27.00	139.	3.60
64.	6.15	140.	1.00
65.	30.60	142.	11.25
66.	3.60	144.	2.25
67.	13.73	145.	1.65
68.	2.50	146.	7.65
69.	4.75	147.	45.67
70.	30.38	148.	4.50
72.	9.90	149.	7.88
73.	7.65	151.	2.25
74.	2.70	153.	3.60

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
155.	49.75	269.	4.50
156.	10.05	270.	20.50
158.	1.80	271.	2.75
159.	9.23	273.	5.00
160.	13.30	274.	10.58
161.	7.20	275.	7.20
162.	5.65	276.	50.20
163.	6.30	278.	8.35
164.	6.30	281.	2.93
165.	3.85	282.	24.30
166.	1.58	283.	9.70
167.	2.95	284.	3.40
168.	18.90	285.	4.50
170.	11.70	286.	1.15
171.	25	288.	22.28
172.	90	289.	3.60
174.	4.35	290.	3.15
175.	6.75	292.	19.12
176.	2.05	293.	1.35
177.	8.35	294.	3.82
179.	22.05	295.	17.55
181.	14.00	296.	8.80
182.	8.55	297.	3.40
183.	4.35	298.	8.45
187.	75	299.	2.70
188.	75	300.	18.00
189.	2.25	301.	11.00
191.	1.80	302.	75
192.	2.50	305.	2.95
193.	7.90	306.	50
196.	2.95	307.	3.20
198.	2.50	308.	17.10
200.	12.60	309.	1.80
201.	5.40	310.	3.69
203.	6.30	312.	4.50
204.	2.50	314.	1.85
205.	4.35	316.	23.40
206.	43.90	317.	10.80
207.	2.70	318.	3.83
208.	2.25	320.	7.20
209.	16.20	321.	16.00
210.	4.75	323.	7.90
211.	8.80	324.	12.85
212.	1.65	326.	17.10
213.	21.60	328.	2.25
214.	7.65	330.	3.20
217.	33.97	331.	4.30
218.	38.05	332.	6.30
219.	3.15	333.	8.10
220.	14.40	334.	5.40
221.	13.05	335.	2.70
223.	22.50	336.	9.25
224.	2.25	337.	1.15
226.	2.50	338.	35.35
227.	3.60	339.	9.68
228.	5.25	341.	4.28
229.	41.65	342.	23.40
230.	19.60	343.	2.50
231.	7.45	344.	4.40
232.	4.50	345.	10.25
233.	25	346.	4.50
234.	28.60	347.	5.00
235.	4.28	350.	2.48
236.	10.00	351.	4.05
237.	17.10	352.	6.75
238.	4.50	355.	4.05
239.	16.20	357.	5.20
241.	7.90	358.	1.80
242.	11.47	359.	1.30
243.	19.60	360.	4.95
244.	2.25	361.	11.05
245.	15.15	362.	3.15
246.	3.60	363.	18.00
247.	30.45	364.	12.60
248.	3.83	365.	12.60
250.	2.70	366.	1.10
251.	12.38	367.	11.25
252.	4.10	368.	75
253.	2.95	369.	22.75
258.	3.85	370.	9.25
259.	19.58	371.	11.95
260.	4.95	379.	3.83
261.	2.70	380.	4.28
263.	5.20	384.	12.85
264.	4.50	385.	27.00
265.	3.60	388.	13.50
266.	3.60	396.	11.70
267.	2.95	401.	3.38
268.	2.50		

З місячних вкладок $2,894.20

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Теодор Підлипчак, в. 4	305.00
Вол. Баворовський, в. 81	133.00
Йосиф Зельвак, в. 104	112.00
Йоанна Кукіш, в. 401	98.00

Виплати з фонду адміністраційного:

Платня помічних сил	240.00
Видатки канцелярійні	16.12
Разом	899.12

ЗІСТАВЛЕННЄ:

Готівка з кінцем міс. мая остала	55,952.36
Прихід за червень	2,894.20
Разом	58,846.56
Розхід за червень	899.12
Готівка з кінцем міс. червня остає	57,947.44

БІЛЯНС.

Стан чинний:

Готівка	57,947.44
Моргечі	46,600.00
Разом	$104,547.44

Стан довжний:

Фонд посмертний	78,439.47
„ адміністрац.	26,107.97
Разом	$104,547.44

Теодор Грицей, гол. предс.
Р. Слободян, г. фін. секр.
В. Левчик, гол. касієр;